

Anul al XIV-a.

LUPTA PENTRU LUMINA

LUMINA PRIN LUPTA

LITERATORUL

1893

APARE IN 4 EDITII LA 15 ALE FIE-CAREI LUNI

CONTROL DE STYL

No. 1

LIBERTATE DE IDEI

Diracțiunea: PRINCIPESSA MARIA D. GHICA, ALEXANDRU MACEDONSKI, CINCINAT PAVELESCU.

SUMAR.

A la Roumanie	} poezii	Principesa Maria D. Ghika
Le baiser du soir		
Antlogia dracului, poezie		Cincinat Pavelescu
L'esprit astrala, 'prosa		Marie du Cleziou
Subiectiv, poezie		Mircea C. Dimitriade
Epigramă		Radu D. Rosetti
Thalassa, roman	}	Alexandru Macedonski
Noaptea de Maiu		
Notițile Literatorului		

REDACȚIA: CALEA DOROBANTILOR, 75

No. 1.

15 Iunie

No. 1.

TYPO-LITHOGRAPHIA ȘI FOND. DE LITIERE, DOR. P. CUCU, BUL. ELISABETHA, 124

1893.

Apostolescu ab., 10; Arhiepiscopul D. Climescu Craioveanu dir.
 seminarul central, donațiune, 40; Alexandrescu Grimane co-
 mersant, ab. 10; Arion C. deputat, ab. 20; Athanasovici, ab. 10;
 C. Butculescu, donațiune, 40; D-na Basarabescu, donațiune, 10;
 Bröehm, donațiune, 20; Boiarolu, donațiune, 10; I. P. Balanolu,
 donațiune, 20; Baș Eug. Dir. Mon., ab. 20; M-me Brațu, do-
 națiune, 20; I. Cesianu, donațiune, 20; Catargi Henri, dona-
 tiune, 5; Cantacuzino, donațiune, 40; Christescu, donațiune, 20;
 Zoe Christescu, donațiune, 10; G. Christescu, donațiune, 20;
 Consulatu Austro-Ungar, don., 20; C. Cămpineanu, ab. 20; Cons-
 tantinescu Toma, donațiune, 20; Preotul V. Constantinescu, ab. 10;
 Col. Cămărășescu, ab. 10; Petre Dancovici, ab. 10; Gr. Eliad,
 donațiune, 60; A. Florescu, donațiune, 20; Gotteureau archi-
 tect, donațiune, 10; Et. Grant, donațiune, 40; Ev. Gheorghiu,
 ab. 20; Gr. Grădișteanu, ab. 20; Mitropolitul Ghenadie, dona-
 tiune, 200; I. Georgescu, sculptor, ab. 10; Haret, donațiune, 5,
 M-me Jobin, donațiune, 5; D-na Kiru, ab. 5; D-na Kraus pe-
 tit Parisian, donațiune, 10; D-na Maria Kretulescu Stăfănescu,
 ab. 5; D-nu Lolliot, st. Rotari, donațiune, 20; D-na Lecman,
 donațiune, 10; Sabina Mandrea, donațiune, 20; Magazin gene-
 ral, donațiune, 10; A. Manu, donațiune, 10; D-nu Mavrus G.
 donațiune, 10; Mulher, donațiune, 20; Mandi, donațiune, 20;
 Ministeru Interne, abonament, 100; Manu General, ab. 20; A. B.
 Malcoci, ab. 20; Novak, donațiune, 20; G. Miculescu, don. 10;
 Orienteanu, donațiune, 20; Orescu Sc., ab. 20; Prager Iulia,
 donațiune, 20; V. Porumbaru, donațiune, 20; Biciowski, dona-
 tiune, 20; M-me Paul, donațiune, 40; Patzelt I. doctor, ab. 20;
 Floru Pomponiu, ab. 10; Rech, donațiune, 20; Riegler, dona-
 tiune, 20; Lila Rozescu, donațiune, 10; J. Rizu, donațiune, 10;
 Rasty col., ab. 40; Eugenie Rașianu, ab. 10; Scitiefller, donați-
 une, 20; Saligny, donațiune, 10; Stoenescu, donațiune, 20; Si-
 hleanu, ab. 10; Tătărescu, donațiune, 10; Telemac, donațiune, 10;
 Fotin Tomescu, ab. 10; Contele Talievici, ab. 40; Ant. Vanicu,
 donațiune, 40; C. Yarka, donațiune, 20; D-na Zossima (Leria),
 donațiune, 10; Conte Swaldischew, (Rusia), donațiune, 1000;
 Principele Dowmont-Mashevici, (Rusia), donațiune, 500. — To-
 tal: 4.200 lei.

Dans tes bois au suave arôme,
 Que l'églantier en fleurs enbaume
 Et qui cacheut tant de soupirs,
 Près de ton onde murmurante,
 Je laisse tout ce qui m'enchanté :
 Mes rêves et mes souvenirs.

Et maintenant qui peut me dire
 Quand tout cesse de me sourire,
 Si je pourrai jamais revoir
 Orné de guirlandes de lierre
 Le banc de chêne où ma grand'mère
 D'un pas tremblant venait s'asseoir ?

Reverai-je tes frais bocages,
 Tes forêts aux riches feuillages
 Où les jeunes filles, le jour,
 Murmurent d'une voix rêveuse
 La doina mélodieuse
 Qui parle sans cesse d'amour ?

Tes blés qui flottent dans la brume
 Tandis que le couchant s'allume
 Et chasse le jour qui s'endort ;
 Le soleil de mai qui rayonne
 Et jette à leur front pour couronne
 Ses plus splendides nappes d'or ?

Oh ! que je voudrais être l'aigle
 Qui ne connaît ni frein ni règle

Pour s'élever dans l'horizon ;
 J'y porterais un jour ta gloire,
 Et sur le bronze de l'histoire,
 J'aimerais à graver ton nom.

Le puis-je hélas ! moi, pauvre cygne,
 Dont la frêle voix n'est pas digne
 De te célébrer dans mes vers ;
 Mais tes écrivains, tes poètes,
 De ta grandeur, seuls interprètes,
 La rediront à l'univers.

Voici venir l'heure suprême !
 Il faut quitter tout ce que j'aime !
 Ma maisonnette, mes amis,
 Sans compter ceux que mon absence,
 Dans une froide indifférence,
 Laissera peut-être endormis.

Échappant la main qui le caresse,
 Mon chien soupire, et sa tendresse
 Semble parler dans son œil noir ;
 Assise au seuil de sa demeure,
 Ma mère hélas ! sanglote et pleure
 En disant ! mon fils, au revoir.

Adieu bois aux sommets sublimes,
 Montagnes aux ombres abîmes,
 Dont le front se perd dans les cieux ;
 Hélas ! demain lorsque l'aurore

Viendra vous empourprer encor,
 Vous serez cachés à mes yeux.

Adieu ma Moldasie aimée,
 De fleurs et de bonheurs semée,
 Mon cœur te dit avec amour :
 Sois heureuse toi que j'adore,
 Mais sois bien plus heureuse encore
 Lorsque je serai de retour.

Marie D. GHICA-

JEAN RICHEPIN

APOLOGIA DRACULUI

— FRAGMENT —

Tatălui meu.

da : eü sunt urâtul, invinsul, blestematul,
 El marele, eü micul, el totul, eu nimic ;
 El ȕis'a că prin mine nascutu-s'a pecatul
 Dar eu ve sunt amic.

El ȕis'a ca'ncelat'am pe 'ntâiul vostru tata,
 Dar dulce era merul oprit, — și l'a gustat,
 Când raiul i se smulse în ora blestemata
 Tot eü l'am ajutat.

I'am spus : Ți se inchide gradina nemurirei,
 Supremul te goneșce din sântul paradis,
 Dar vino, caci în lume, — locaș al fericirei
 Un altul ȕi-am deschis.

Voind apoi să veda pe ömeni în durere
 Le ȕise : pâinea 'n lacrimi muiăȕi-o s'o mâncaȕi ;
 Atunci le-am dat speranȕă, rebdare și putere
 Și ei au fost scapaȕi.

Pe om dorind se'l véda urât de-a lui soție
 Se născă holarita femeia în suspin,
 Iar eú le-am dat plăcerea, isvor de poezie
 Se-și uite ori-ce chin.

Când dēnsa îl va strânge la peptul ce palpită
 Când buzele pe buze șopti-vor amoros,
 Eternul din a slavei lumina stralucită
 Chiar el va fi gelos.

Și ce-am promis ținut-'am: Plăcere, fericire
 Amor, surisul fraged de prunc nevinovat,
 Și lungile extaze, și vecinica iubire
 Pe toate vi le-am dat.

Poruncile înalte au fost zadarnicite.
 Trimise să vă 'nnece potopul seu divin,
 Dar eú scurgēndu-î apa prin viile 'nverșite
 Am scos d'intrēnsa vin.

El vru să vă apese sub négra ignoranță
 Dar eú v'am dat știința și artele și tot.
 În suflete aprins'am focare de speranță
 Din nópte să ve scol.

V'am dat să 'nvingeți besna, a flăcării lumina
 V'am dat și fer și aur și regnul animal,
 Știința dacă este prin mine e regină
 Cu sceptru immortal.

Voit'a să ve'npingă de sus, în adâncimea
 Noptósei nesciunțe, prin ori și ce mișcol,
 Dar eú v'am smuls urgiei spărgēnd întunecimea
 Cu degele de foc.

Poetul, înțeleptul, tot fiul cugetărei
 Ce lumea mărmurit'a prin faptă și cuvnet
 De unde-avu pe frunte lumina inspirărei
 Și-n sufletu-î avent?

Eú, eú, vibrez în tótă ființa revoltată,
 În geniul ce'nfruntă bațjocora mereu
 Eu, eú, sunt Cain, monstru cu mâna sângerată
 Și eú sunt Prometeu.

*In Schakespeare ce creai'a o lume ideala
In Dante, Göethe, Schiller și in căți ai stralucit,
In Gutemberg, in totă pleiada geniala,
In toți eu am trait.*

*Prin mine stăpânit-ați materia 'n mișcare
Patrunseră-ți prin mine mysterurile ei,
Puterea ce v'am dat'o a fost atât de mare
In cât, sunteți chiar zei.*

*Străpunseră-ți chiar munți, titanici prin voință,
Pe mari ve legunară-ți — orașe-ați ridicat,
Pământul prin rabadare, sudori și iscusința
Mereu l'ați preschimbat.*

*Din fie-care taină făcura-ți câte-o sclavă,
Supus ve este totul, chiar trasnetu l'ați prins.
Ați dus pe-ai voștri umeri o sarcină grozavă;
A vieței, — și-ați invins.*

*Puțina vreme ance și pe-aripi gloriose
Prin aer veți strabate in sbor nestavilit;
Balónele purta-vor ca flamuri luminóse,
Un fulger stralucit.*

*Trasnit am fost de ceruri, da: ansă fericirea
Eu, Eu, v'am dat'o 'n schimbul acestei urgisirii;
Sunt reul, necuratul, dar sunt și mântuirea
Intregei omeniri.*

*Da: sunt orgoliosul invins. Dar răsbunarea
Mi-o aflu, pe nemernic din tină se'l ridic,
Saracului ce plânge, îi caut demâncarea,
Dar el nu-ı dă nimic.*

*Tubește-me pe mine, om, úspe al naturei,
Veniți, veniți la mine sermanu desmoșteniți,
In vinul resbunării muiave-ți pâinea urei,
Și fi-veți fericiți.*

*Veniți, a voastră frunte inalțe-se trufașă,
Veniți: din nou cladi-vom un babel colosal;
Veniți: vom reincepe o lupta uriașă
Cu vecnicul rival.*

*De grab, încoa, e timpul asallului din urma ;
Eternul începul'a se tremure de-acum ;
Et simle că domnia fatala i se curmă,
Și noi vom face-o scrum.*

*Om, dulcele meu frat', urméză-me,—cutéză !
A sparge firmamentul din nou voiú îndrăsni ;
Urca-vom și smulgându'l de unde el tronéză
In locu-î vom domni.*

CINCINAT Pavelescu.

NOTES SPIRITIKUES

— L'ESPRIT FLUIDIQUE —

Un esprit est dégagé de la matière terrestre, mais, il lui reste une matière fluidique appelée *périsprit*, enveloppe. Cette matière consiste en une série de gaz superposés qui se dividnt plus ou mains facilement, selon qu'ils sont chargés de plus ou moins d'électricité matérielle. Cette enveloppe fluidique conserve l'apparence humaine, elle s'identifie avec l'âme, et ne s'en sépare que lorsque Dieu appelle à lui l'esprit pur. Dans toutes les sphères *extérieures*, l'esprit est fluidique; l'absence de fluide est une marque de supériorité spirituelle. Les esprits *intérieurs* sont en communication avec les hommes par un périsprit actuel.

L'esprit quitte la terre en laissant derrière lui son enveloppe charnelle Il est matérialisé ou dématérialisé. Chaque être se purifie ou s'obscurcit par l'état astral. L'état astral est l'état intérieur d'un être humain; une pensée bonne est un point astral; l'expression d'une pensée bonne est le commencement d'un état astral; la matérialisation, l'acte, constitue un état astral actuel; l'expression constante du bien constitue l'état astral complet.

Un être dématérialisé s'explique par l'élévation constante de sa pensée, qui agite en lui les forces spirituelles, en absorbant à leur profit les forces matérielles. La pensée mauvaise infériorise l'être; elle a pour point de départ le mal, circonscrit et impuissant; elle se meut dans le cercle primordial inférieur, privé d'air et de lumière; ses conséquences infériorisent davantage l'être qui s'y abandonne. Il pense au mal; il agite en lui, autour de lui, l'instinct mauvais, primordial, aussi, qui l'abaisse en le matérialisant d'avantage; c'est-à-dire, en détruisant en lui le fluide impur. L'esprit monte dans l'espace par l'augmentation de son fluide pur qui est l'instinct astral; il descend jusqu'aux profondeurs infinies par l'augmentation du fluide impur, ou l'assonance mauvaise.

Ce fluide matériel est répandu dans tout être humain. Il forme l'essence astrale supérieure, et l'essence astrale inférieure.

Pendant la vie, l'essence astrale communique aux traits leur personnalité, aux membres, leur vigueur, c'est l'huile qui fait mouvoir les rouages de cette machine admirable qui s'appelle l'homme que Dieu a créée. à son image, et qu'il a animé de son souffle divin.

Les manifestations de l'âme sont servies par les organes, qu'anime l'*essence vitale*, le fluide associé à l'être matériel. La vie, elle-même, est reliée au corps par cette enveloppe fluidique qui l'imprègne, le sollicite dans le sens vital.

L'esprit, matérialisé ou dématérialisé, apporte avec lui cette enveloppe; sa densité est plus ou moins grande et, par la force de l'électricité contenue dans ce fluide, il pénètre avec plus ou moins de rapidité, l'air terrestre qui le lance, par la loi de la pesanteur, dans l'espace infini.

Il tourbillonne; s'élève; — ou retombe.

L'esprit fluidique est invisible à l'homme. Sa densité est moindre que celle de l'air terrestre; il le pénètre; il ne l'absorbe pas.

L'esprit d'un homme décédé est suspendu quelques moments au-dessus de son enveloppe mortelle. Il s'épand autour de lui une atmosphère spéciale; pure, s'il est pur; mélangée de gaz grossiers s'il est imparfait dense et impure si l'être décédé a vécu dans la matérialité.

Cette atmosphère l'enveloppe lentement, dissout peu à peu ce qui reste d'éléments terrestres, de parcelles mortifères, dans les gaz assemblés autour de lui; le projette dans l'espace sans qu'aucun élément terrestre puisse s'y opposer.

L'être supérieur monte avec rapidité.

L'être matériel descend à travers la masse terrestre avec sa force acquise, qui est moindre comme puissance.

Tous les deux s'arrêtent aux confins de l'être humain. Ils flottent; puis, reprennent leur course dans l'atmosphère qui leur est assignée par la loi absolue de leur élément fluidique, la *pesanteur* ou la *légèreté*.

L'axe terrestre de l'esprit le suit; il pénètre *l'au-delà* par son pôle, négatif, s'il a fait le mal; positif, s'il a fait le bien.

Rien n'annonce sur le terre le phénomène. L'atmosphère fluidique s'épand naturellement du périsprit par une autre loi qui est l'assonance: elle résulte d'une consonnance absolue avec le degré de valeur spirituelle ou matérielle des êtres. L'essence astrale n'a aucune communication avec l'air terrestre, celui-ci la repousse absolument par sa densité même. Les phénomènes de la mort sont invisibles, les gaz étant impondérables comme l'électricité, elle-même.

Paris 20 Juin, 1893 (à suivre)

MARIE du Cleuziou.

LE BAISER DU SOIR

*Un tout petit enfant confié par sa mère
A deux charmantes soeurs, jusques au lendemain,
Suffoqué par les pleurs qui baignent sa paupière
Les repoussait d'un air mutin.*

*Ou a beau le choyer ; rien ne peut de ses larmes
Arrêter ou suspendre un seul moment le cours ;
Pressé contre leur sein, ses pleurs durent toujours,
Attristant leur front plein de charmes.*

*Son désespoir alors éveille leur souci.
Toutes deux souriant d'une douceur extrême,
Lui disent tour à tour, — Enfant, ta mère t'aime
Ne t'aimons nous pas bien aussi ?*

*De ta mère, demain, nous aurons la visite,
Tu pourras la revoir ; cause et joue avec nous,
Et les heures alors s'écouleront plus vite ;
Danse gaiement sur nos genoux.*

*Vois ces jolis chevaux : prends-les pour te distraire ;
Voici des cavaliers avec leur casque d'or
Et puis tous ces soldats, — mon ami, pour te plaire
Que te faudrait-il donc encor ?*

*Et l'enfant leur répond d'une voix douce et claire
En essuyant les pleurs qui coulent de ses yeux :
— Ce n'est pas des joujoux qu'il me faut, mais je veux
Le baiser du soir de ma mère...*

Maria D. GHICA.

THALASSA

Roman reprezentativ

(Urinare)

Și batrânul, învîrtindu-se pe patul de scânduri, își pipăia mișlocul, se încredința de trăinicia curelei, jura să îndeplinească cele visate.

Dar realitatea, — cei patru-șase ani strecurați de la plecarea sa, — renașcea posomorâtă: dintre ai săi, cei mai tineri trebuiau să fie acum, cel puțin în culmea vieții. Cât despre frumoasa Fatma, soră mai mică cu două ani, ea, dacă traia încă, frântă în două și cu obrazul stafidit, pôte se țera abia între pridvor și poartă.

Patul, gema atunci din nou, dar de acea data, plângător și trist ca un suspin omenesc.

Thalassa, dânsul, cu auzul plin de șrămotul mării, cu simțurile anormalizate de oboșală, în sânge cu vijelia de flacără a libațiunei prea ample, nici nu caută să doarmă. Ochi soi, cascați pe întunerec, se forțau să l străbată. Une ori chiar, din încordarea psihica, resullau fulgere repezi ce șerpuiau o secundă tenebrele. Ense, imediat, o reacțiune intervenea, și valurile inecaciöse innăbușeau din nou viđualitatea. În Thalassa, nașcea un sentiment de suffocațiune. Obscuritatea, il apesa cu dynamia contractiunei suferita de atmosphaera de câte ori lumina își retrage dintr'ensu sufletul dilatator. Și de-asupra acelei obscurități, sub curgerea mereu in-nouită a nemeșilor de negură, o tăcere de idei plană.

Cu tôte aceste, exaltarea activității ochilor, reducea încet neantul. Nemeși opresivi urmau să curgă tot deși, dar printre ei alunecau icicolo, năluce informe ce se osebeau prin o apparența luminösă. Pete galbuie se lateau și pereau cu iufeli phantasmagorice.

Iar mai în apropiere de ochi mormențati sub besna, alți, proiectați țöte de-asupra întunerecului, de ensuși ochi ténérului, resarcau. El pareea chiar, ca 'i reunoașce. Și acei ochi, nici nu erau de cât ai lui, — ensă, îngrozitori, umpluți de licăriri demoniace, verđi și roșii, — vedenie ce dacă dispărea, era înlocuita de chypurii hidöse ce frământau obscuritatea cu populațiunea lor orribilă.

Septuagenarul, mă puțin impresionabil, se liniștise. Dar în momentul de a se preda somnului, o desfidere îi încețtase mâna pe chimir. Acesta mișcare, cu totul involuntara, nu avusese alte urmări. Somnul său, rămasese calm. Și acum, funcțiunea respirarei, neturburata, se efectua întovărășită de rytmul sonor al unei odihne fericite. Marea singura, biciuma din când în când aerul cu câte un racnet sëlbatice ce domina hăulirei proprie mișcărilor sale obicinuite. Șuerarea vântului ce urma detunare, aluneca pe pântecele stâncei cu o urgie de vaiete symphonice. Parea o confusiune de glasuri omenesci ce plâng cu sfașierile disperarei absolute pe sörta planetei lor distrusa.

Ne mai putend să învingă nervositatea, Thalassa, se sculă în sfărșit și deschise oblönele ferestrei. Luna ce imperătea în culmea cerului, cursa de odafă în odaie o sleială de argint. Și în o transfigurare. Pereți alb, poleiți de seninătatea spectrală, tresarira. Spaimetele întunerecului, se năpustiră către colțuri, se pitoră sub patură, cu o desordine de armata în desăstrul frângerei. Scândurile, masa, rogojinele, aparura ninse. Umbrele înaltelor erburi pe cari vântul le culca sau le ridica în picioare, strecurara inauntru mobilitatea lor phantastica ce alerga de-a lungul pereților ușoră și grațiosă.

Thalassa, la ferestă, își lipea fruntea de gémurile reci. Privitele sale, răpite de magia nopței, se ducera peste insula. Erba, sfircuita de zapada selenară, ondula pene în marginea stâncei cu o vijelie de frémate ascuțite. Vegetațiunile mai robuste, așternându-se galopului șuerator, scoteu adevărate strigate. Și peste tötă acea supra-fața mișcatöre, difusionarea rece a unei străluciri metalice de aluminium dintr un cer înalt și clar, cobora o feerie albă cu reflexe de un albastru vag.

Dincolo de insula, marea precipita valuri de argint. Ele, viu, se succedau și pereti absorbite de nivelarea lactata a departarilor. Cele cari încăpêu în regiunea directă a serenității lunare harmonisau peste monochromia oglinditöre, ușöre tonalității rose. Ici-colo, artificiaș jocuri de schinteiuri hyaline. Erau și valuri ce parau troienite sub secerășuri de

zambile vinetc. Altele, limpedi ca azurul, alergău cu creștetul înflorit de ghiocei. Atmosfera și marea, asociaū fragedimea de colore a vioarelor cu candori expansive de crini. Imagine de primă-veră tână se ghiceaū propagate de seninatatea aerului. O fericire patriarhală de idylle, adusă cu suflarea largului, trecea înfașurătoare. Din abisul verđuii în care Neptun și Amphitrita și-au clădit palatele de smarald, abureaū phosphorescențe. Sunete de fluier pastoral se modulau subit pe asperitățile stâncei.

Dar vântul, tot mai aspru, asvêrea val peste val și sbuciuma insula pe fundamente. Sunetele se schimbau în sgrințări stridente. Vocī profunde de bas isbucneaū tunatoare. Violoncele cu întovarășiri puternice de orgă țipau în miđlocul explodărilor ce cutremuraū stâncea la intervale scurte. Era : ca începutul unei uriașe bombardări de cetate. Impresiunea arginție a nopței, remănea ăense, neclintită. Numai valurile, cavalcadaū selbatică către scopul lor necunoscut.

Thalassa, desprins de ferestră, se redete patului. Luna făcuse în el o liniște melancholica. Lar somnul nu venea încă.

Pentru ăntăia ora pôte, sentimentul de a se sci orphan, il coprindea cu o desolațiune tihnita și dulce. Chypul blajin al unei mame, nu se inclinase în nici-un timp asupra'i. Grija drăgastôsă, cântecele de lăgăn, dojenele blănde, nici-una din aceste senzațiuni ale copilăriei, familiare atâtor, lui, nu'i fuseseră cunoscute. Cugetele sale, rescoleaū zadarnic trecutul. Era tot același întuneric fără voce, iar mai târđiu, tot același pusietate de afecțiuni. Măngăiere caldă, afară de cea solară, nu întâmpinase. Sorele, ei singur, era cel care'i crescuse și iubise, care i fusese sănătatea și viața. Și cu tôte aceste, remasese nemodificat în frumusețea sa internă, eurythmie esthetică ce deborda divinisătoare pe exterioritatea omenescă.

Și cum nu putea să închidă ochi, emoțiunea artistică se trăda și de această data prin acordurile ne-hotarâte ale unui cântec intim. Vederile sale, hallucinate de clarul lunei, se interesaū de umbrele mișcătore ale erburilor pe candorea de var a peretelui. În lumina ce troienea gémurile. simțea o prezență invisibilă de Musă ce sfolia în odaie petale de rose albe, Aripe fremătaū în juru'i. Poet, — era Poet ! Și rimele i se crucișău în minte. Seraphi il legenaū pe un rythm de aur. Dar strophele mysteriose, dityrambe inconșcii, nu erau profanate de idee. Impresiunile și imaginile se înșiraū fără alta legatura de cât cea statornicita în ordinea formelor materiale. Limpedim de cer albastru muiat în aurul dălei schinteaū la intervale cu străluciri permanente, întocmeaū un fel de motiv principal. Colțuri de natură melancholica saū radiôsă, se altoiaū apoi, pe maiestătea puțin cam monotona a refrenului înfașurator. Adâncimī de văi se deschideau printre un amphitheatru de stânci ; granitul își ascundea rugina sub catifelările verđi ale muschiului ; ici-colo, răsăreaū roșcări feruginoșe ; pe silicate și surpari micacee riuraū sticliri ; din tôte părțile, impetuositaū de ape, isvorau cântătoare ; molifți cu frunđatura iuchisă coborău în marginile șesului ; sub uni, bacī anticī, ocheși saū plaviți, își susuraū cuvinte de eglogă ; clopoței de capre scuturaū vibrări vesele. Fuse, sfăraiaū în pragul ușilor. În ogrăđi, laptele țeraia muls pe fundul cenacelor. Viței, scoteau mugiri fragede. Supra pomilor sburau cirripiri. Și aerul era dulce. Și prima-veră respâdea suavitați parfumate. Și o frumôsă copilă se oprea în prēja citernei. Ochi ei, lăcrimaū schinteerile albastre ale saphirului ; đimbetul ei era purpura rosei... Părea timida revêrsare de aurora ce n'ășteptă de cât sorele spre a și ascunde pudicitatea sub riurarea de aur a betelei nupțiale. Și vedenia, o Musă cu sini abia

nubilă, era apucată de masculinitate: hemistihurilor, palpita sub bicepsul rythmului: Iambe, o mușcău cu sarutări aprige; dactyle o incolaceau cu un vârtej de mișcări; rime de diamant o pironneau. Ea, feciorelnică, ghi-cea apropierea energică a virginei, iar printre electricitatea de trasnet necunoscut ce avea s'o nemiccască, formularea suggestionătoare a ispitei o leșina convulsată.

Dar superbul vergin, calieiu de crin nedeschis încă, sovaia. Excesul violenței sexuale, îl desarma brusc. Poema nu 'și dicea ultimul cuvânt: expira într'o imensa oboseală. Luna, îl recoprindea atunci, spectrală și rece. Pe fundul peretelui, revedea aceluși umbre mobile profilându'și al-lergările svelte; marea re-entra în auzul său cu sonoritatea ei de orga colosala; dar acum, valurile, își unificau rugirile într'un răcnet catas-trophal.

Cu toate aceste, somnul, îngreua pleoapele ténérului. Simțurile sale, se făceau refractare impresiunilor. Pentru el, șgomotul și lumina, nu mai existau. Cugetarea, supra-viețuia cât-va, enese pervertita și nesigura ca flacara fâlăitoare a unei candelă. Conștiința Eului ce rezista mai mult, la urmă, era ștersă și dênsa.

Iar noptea de argint își urma cursul peste agitarea mării.

(Reproducțiunea în broșure saă diare, în total saă în parte, e oprită).

Alexandru MACEDONSKI.

SUBIECTIV

Natura e nesimțitoare?
Natura nu traeșce?
Orbiți!... așa de diimbitore
Poetului graeșce!

Voî treceți grabnici inimii rele,
Posomorite, reci,
Ca nu cum-va să vă incele
Umbritele poteci.

Ca nu cum-va să vă șopteșca
A vieței poesie,
Ca 'n suflet rece să nu creșcă
Amor și armonie.

Taraba și-a minciuneî fiere
Grăirea vóstră țipă,
Și interesul cu putere
Vă ține sub aripă.

Deci párașiți natura sânta,
Și să 'l lăsați, poetul;
Că pentru el pădurea cântă,
El 'i-a 'nteles secretul.

Si când cu ochi aprinși de dor,
Privește cu iubire,
Spre o copilă ce în sbor,
Alergă cu grabire,

Să rupă flori ce-o chiamă 'n joc,
Credând-o a lor dină ;
Și să le strânga pe mișilloc
Ghirlande, — cu-a ei mână ;

Când voluptoasă și senină,
Iubita s'oglindește
În Oltul ce spumat suspină
Și vitejii șoptesc ;

Când arbori vecinici în picioare,
De Edera legați ;
În susurari aromitoare
Șoptesc de ani uitați ;

Când vrabiă cântă și cînflori ;
Când zefrul risgăie
De arbori frunze, erburi, flori,
Și fruntea 'mî-o mângăie ;

Natura 'n glasul lor mi-a spus :
— «Poete. lasă jalea,
»Ca fericiri fără apus,
»Îți luminează calea.

»Din suferințele, ce 'n pept
»Cu viforoase glasuri
»Rând după rând ți-le deștept,
»S'ațina-a tale pasuri ;

»Nasc armonii dumnezeiești
»Ce în auz îți porța :
»Că nu mai tu, poet, trăiești ;
»Când omenirea-î mărta !

6 August, 92, Călimănești.

MIRCEA C. Dimitriade.

NOAPTEA DE MAIU

st-fel : fiind că apogeul la care sufletul atinge
Când porța cântece 'ntre aripi da nasteri la răsvrătiri,
Avântul trebuie să scadă și focul sacru a se stinge
Iar Musele a se preface în nemilose naluciri.
Vestalelor, când în picioare altarul vostru s'afle încă,
Și primă-văra când se'ntorce acuma ca și alte dați
Iar preschimbat când nu se afle pământu-acesta în o stâncă

De ce v'ăți reurca în sfera abstractelor seninătăți?
 Inchisă dacă vă e lumea recoborîți-vă 'ntre rose,
 Parfumele din Maiu înaltă reînnoite-apotheose,
 Și'n nópcea blondă ce se culca pe câmpenești virginități
 E voluptatea 'npreunărei dintre natura re-nascuta
 Cu farmecul divinității de om abia întrevăduta.
 Veniți: privighiatórea cîntă și liliacul e 'nflorit;
 Cîntați: nimic din ce e nobil, suav și dulce n'a murit.
 Simțirea ca și bunătatea de o potrivă pot sa țera
 Din inima înbatrînită, din omul reajuns o țera
 Dar dintre flori și dintre stele nimica nu va fi clintit,
 Veniți: privighiatórea cîntă și liliacul e 'nflorit.

Avéntul trebuie să scadă și focul sacru a se stinge
 Când frunza ca și altă-dată șoptește frunzei ce atinge?
 Când stea cu stea vorbește 'n culmea diamantatului abis
 Și când paméntul se înbracă cu fericirea dintr'un vis?
 Isvorul când s'argintuește de alba luna care 'l ninge.
 Când sbóră trémate de aripî în fundul cerului deschis?..
 Vestalelor, dacă 'ntre ómenî sunt numai jalnice nevrose,
 E cerul încă plin de stele și câmpul încă plin de rose
 E péné astă-đi din natură nimica n'a înbatrînit...
 Iubirea și prietenia dac-ău ajuns zădarnicie
 Și dacă ura și trádarea vor predomni în vecinicie..
 Veniți: privighiatórea cîntă și liliacul e 'nflorit.

Vestalelor, dacă 'ntre ómenî sunt numai jalnice nevrose,
 Pamént și spațiu 'și urmează sublimelne metamortose.
 Răsare câte-o nouă flóre, apare câte-un astru nou.
 Se face mai albastru-adâncul și codrul mai adânc se face
 Mai dulce sunetul de fluier, mai leneș a nopței pace,
 Mai rēcórósă adierea, mai viu al stâncelor ecóu,
 Mucigaitul smirc al valei cu poesie se vespemnta,
 Pe pefiratele lui ape plutește albul nenuphar...—
 O mica stea e licuriciul și steaua est un mic far,
 In aer e parfum de rose.—Veniți: privighiatórea cînta.

Posomorirea fără marginî a nopților de alta-dată
 Când sufletul pentru sarcisme sau desnadejde sta deschis
 Cu focul stins, cu soba rece, rămase 'n urmă ca un vis:
 E Maiu și încă mă simt ténér sub înălțimea instelată.
 Trecu talasul dușmăniei cu gróza lui de nedescris,
 La fund se duse iar gunoiul ce înălțase o secunda
 Și stâncă tot rămase stâncă și unda tot rămase unda.
 Trecu talasul dușmăniei cu groaza lui de nedescris,
 Se lumînă întinsa nópce cu poleieli mîngăietóre,
 Și astađi e parfum de rose și cîntec de privighiatóre.

Vestalelor, numai o nópce de fericire vă mai cer.—
 Pe jzhiabul verde al cișmelei un faun rustic c'o naiadă
 S'a prins de vorbe și de glume sub licaririle din cer;
 Columbe albe bat din aripî și visurile vin gramadá,
 Iar picăturile urméză pe țetra lucie să cadă...

Basmesc de vremile bătrâne când dînele se coborău
 Din lin peşimele albastre şi 'n unda clară se spalau.—
 Reinviaza ca prin farmec idylele patriarcale
 Cu feţi frumoşi culcaţi pe érba isbindu-se cu portocale ;
 Pe délurî clasice s'arată feciore în camăşi de in
 Ce 'n mână cu amphorele góle îşi umplu ochi de seniu ,
 Şi printre-a serei lacrimare de amethiste şi opale
 Anacreon re'nalţa vocea, dialogéză Theocrit....
 Veniţi privighiatórea cîntă în aerul inbalsamit.

E Maiü şi încă mă simt ténér sub înălţimea instelată..
 Halucinat când este-auđul vederea este fermecată ;
 Aud ce spune firul erbei şi vęd un cer de aripî plin.
 M'aşed privind în albul lunei sub transparenţa atmosferei
 Şi'n aeru 'nbětat de rose desfid atingerea durerei
 Cu cantece natucitóre cum sunt albeşele de crin.
 O ! feerie a naturei desfăşurá-te în splendóre,
 Regret suprem al fie-cărui în tainicul minut când móre,
 Fiind că tu eşti pentru suflet repaos dulce şi suprem.
 O ! feerie a naturei vindecátore de nevrose
 Ce ne'nbuneşti fără şciinţă şi ne mângâi fără să vrem,
 Regret suprem al fie-cărui, desfăşura-te în splendóre
 În aer cu parfum de rose şi cîntec de privighiatóre.
 Veniţi : priveghiatórea cîntă în aeru'nbětat de rose.

Void să uit că sunt din lume, voiesc să cred că sunt în cer,
 Vestalelor, numai o nópte de fericire vă mai cer,
 Ş'acéstă nópte fericită la git cu stele salbe-salbe.
 S'a coborit pe frunđatură şi s'a culcat pe florî rosalbe,
 A pus albastrul ei zabranic şi peste cîmp şi peste vai
 Inseilă imensitatea cu rađe de argint şi aur
 Şi o cusu cu mîi de fluturî şi o brăsdă cu mîi de căi ;
 Intre pămënt şi între densa a revărsat al ei thesaur,
 În atmosphera cristalina suavitatea ei a 'ntins,
 Făcu să sune glas de bucium la focul stănelor aprins,
 Facu isvorul se'l îngâne, padurea se se 'nveseleasca
 Ori-ce durere s'nceteze şi poesia să vorbésca.
 Pe om în légënul ei magic îl adormi, — şi el uita,—
 Cu clar-obscur mască urátul şi şterse formele prea bruşce,
 Făcu să tacă sbárnáirea adunaturilor de muşce,
 Şi dişe dealului să cante şi dealul nu mai pregetá,
 Şi dişe văilor să cante şi vaile se ridicara
 Cu voci de frunđe şi de ape, cu şópte ce s'armonisară,
 Şi dişe paserei să cante şi lî porunca uimitóre
 Şe înalţă parfum de rose şi cîntec de privighiatócare,
 Iar când şi mie 'mî dişe «cánta», c'un singur semn mă deşteptá,
 Spre înălţimi neturburate mă reurcă pe-o scară sfánta....
 În aeru 'nbătat de rose, veniţi : — privighetórea cîntá.

ALEXANDRU Macedonski

EPIGRAMĂ

— Deputaţilor —

E sciut că tot-de-auna regula abateri are :
 Şi v'aţi abatut atâta Domnilor din Adunare,
 În cât pënë şi poporul a schimbat pe *are'n ura*
 Şi în loc de Adunare v'a numit *Adunătura*.

RADU D. Rosetti.

NOTITELE LITERATORULUI

— **Le Docteur Pascal de Emile Zola** este al două-dece şi ultim volum din seria **Bougon-Macquart**. Acest roman, aşteptat cu atâta nerăbdare a apărut în editura **Charpentier şi Fasquelle**. Maestrul, resumă în *Le Docteur Pascal* gigantică sa operă, cea mai impunătoare a secolului, expunând cu o magistrală putere, teoriile sale asupra legilor atavismului. Subiectul, povestea idilică a unui amor, introduce în această scriere o notă delicioasă. Dupe *La Débâcle* al cărui răsunător succes este încă în mintea tuturor, suavitatea din *Le Docteur Pascal* este fără îndoială cea mai plăcută surprindere. Cititorul, va găsi în acest volum, arborel genealogic complet al familiei *Bougon-Macquart*.

— **La Nouvelle Revue** de la 15 Iunie publică diferite articole interesante.

Dans l'Afrique equatoriale de d. de Behagle, Dante Alighieri, de Max Durand-Fardel, Scènes de la Vie Serbe de Milan V. Georgevici, Les Amusements des Grecs et des Romains de Fernand Engerand, etc. etc., atrag cu deosebite atenţiunea.

— **La Gazette Des Enfants**, îşi urmează publicaţiunea cu acelaş succes; o recomand părinţilor. Preţul. 8 lei pe an. Paris, 40 rue Lafitte.

— **L'Écho De La Semaine**, redactor **Victor Tissot**, Paris, 3 Place de Valois: abonament 8 lei pe an, este tot

revista de mare valoare pe care o şciam în numărul de la 18 Iunie pe lângă diferite articole de autori renumiţi precum sunt **Ang. Vacquerie, Ed. Drumont etc.** publica şi o admirabilă poezie de **Jean Rameau** unul dintre poeţii francezi de căji-va ani apărut dar poete cel mai mare. Această poezie este intitulată **Le Coeur du Poete**. Etă ultima stropha :

«Et moi, voyant mourir ce soleil é-
 [clatant,
 «Un soir, tandis qu'au ciel se terminait
 [son règne,
 Je pensais à ton coeur, Poète, astre
 [chantant,
 «Que l'ou n'applaudit bien, hélas que
 [lorsqu'il saigne.

— **La Revue Hebdomadaire**, No. de la 24 Iunie, publică un articol de **Marcel Monnier, France Noire**, ce introduce pe cititor în viaţa şi în natura Africană. De asemeni, un preţios studiu este şi al lui **Amédes Pigeon** asupra poetului contemporan italian **Gabriele d'Annunzio**. Abonamentul 32 lei pe an Paris, 10 rue Garanière.

— No. din urmă din **La Nouvelle Revue Internationale (Matinees Espagnoles)**, nu mi-a parvenit încă. Nu mă îndoesc ênse că marea publicaţiune franceză, va fi tot aşa de interesantă ca în trecut. Boulev. Montmartre, 18 Paris.

ALEXANDRU Macedonski

COLABORATORII „LITERATORULUI“

așezați dupe ordinea alfabetică cu incepere de la anul 1880.

- ANDRONESU GR. — Licențiat în drept din Paris; fost magistrat.
- ATHANASIADE. — Licențiat în drept din Paris.
- ALEXANDRI VASILĂ (†). — Membru al Academiei; fost ministru.
- AGAPIADIS MARIA (†). — Profesora.
- BOTEANU G. — Colonel.
- BILCIURESCU V. — S. locotenent.
- BZOIANU GEORGE. — Prof. și publicist.
- BROAMEN'ER F. — L'ofesor.
- BARONZI C. — L'oficist.
- BOGDAN. — Locotenent.
- BACALBAȘA C. C. — Publicist.
- BACALBAȘA ANTON C.
- CAPELEANU PAUL. — Licențiat în drept.
- CHIRIAC ATHANASE (†). — Licențiat în drept.
- CLAVEL AUGUST R. — Publicist și profesor.
- ECROPIDE D. — Profesor.
- CANDIANO AL. — Colonel; publicist.
- CORAZZA CLOTILDA. — Publicistă italiană: Florența.
- COHEN MAURICIU. — Profesor și compunător-muzical.
- CRETESCU GR. — Licențiat în drept; publicist.
- CHARDONNE (LOUIS DE). — Profesor și publicist francez: Paris.
- CLEUZIOU (HENRI DU). — Collaborator la «Revue des Deux Mondes»; Paris.
- CANNINI (MARCO-ANTONIO) (†). — Publicist italian: Venezia.
- CARIADE ULYSE. — Publicist.
- CENSOR. — Profesor Universitar.
- CZERNICOV. — Publicist; Moscova.
- DIMITRIADE MIRCEA. — Redactor la *Telegraphul* și publicist.
- DURAND OSWALD. — Publicist: Port-au-Prince: insula Haiti.
- DJUVANA AL. — Doctor în științe politice din Paris și fost deputat.
- DEMETRESCU TRAIAN. — Publicist.
- DIMITRIADE C. (†) — Artist-dramatic și publicist.
- DABIJA OSCAR (ANASTAS)
- DUMBRĂVEANU TH. — Publicist.
- DULFU PETRE. — Profesor și publicist.
- DRĂGULĂNESCU C. (†) — Publicist.
- D. METRIESCU ANGEL. — Prof. și publicist.
- DIMOPOL CHRIST. — Publicist: Athena.
- EDER (A. DE) BARON
- ELIATTE OSCAR. (†) — Publicist.
- FALCOIANU ELENA. — Publicistă.
- FUSTER CHARLES. — Director al publicațiunii «*La Revue Littéraire et Artistique*» Paris.
- FLORESCU ION TH. — Publicist.
- FLORESCU BOVIFACIU. — (Licențiat în litere și profesor).
- GHIKA MARIA D. (Principesa).
- GEORGESU I. — Artist-sculptor.
- GOLFINEANU MITTY. — Publicist Paris.
- SMARANDA ANDRONESCU. — Publicistă.
- GRANDEA GR. II. — Fost profesor; fost Director al *Monit. Oficial*: Publicist.
- GHIKA PANIAZI. (†) — Fost prefect, fost deputat: publicist.
- GROZEA ST. LAZAR —
- HERTZ. — (Cavalerul Edgard de).
- PIETRU JACQUET. — publicist francez.
- JANVIER L. J. — Doctor și laureat în medicină. Publicist francez: Paris.
- ONESCU (Elisabetha M. Z).
- ANCOVESCU ION N. — Căpitan și publicist.
- ONESCU-CHRIANU S. — Publicist.
- KRILLOV G. — Profesor la școala de poduri și șosele, lic. în matematică din Paris
- LAHOVARI GR. N. — Fost prefect; fost deputat.
- LIVESCU IACOB, f. magistrat, f. prefect, f. consul-general al României la Odesa.
- LE MÉTAYER STEPHANE. — Publicist: Paris.
- LĂITESCU ADRIAN.
- BEBOEUF. ECATH. (D-na).
- LIVESCU ION. — Artist-dramatic în Teatrul Național.
- MICLE VERONICA (†) — Publicistă.
- MARIAN S. FL. — Membru al Academiei.

- MACEDONSKI A.
 MOLDOVEANU D. M. Publicist.
 MACEDONSKI VLADIMIR. — Doctor în drept.
 MANOLESCU THEODOR (†) artist-dramatic.
 MOSCU SCARLAT — Doctor în drept.
 NEGRISANU A. — Profesor și publicist.
 NIZZET FANÇOIS. — Doctor în litere, filosofie și științe. Publicist belgian: Bruxelles.
 OLTEANU A.
 ORĂSCU SCARLAT. — Publicist
 OBEDEANU ALEX. — Publicist.
 OPIȘANU D. — Doctor în drept.
 OPRANU PETRE (†) fost senator.
 PAVELESCU CINCINAT. — Publicist.
 PILAT MIREA.
 PETRESCU I. C. — Secretar general al M. S. Regelui.
 P. PALTINEANU. — Doctor în drept.
 PLEȘOIANU C. C. (†) publicist.
 PRUNCU N. (†) fost prefect; fost deputat.
 POLICHRONIADE I. N. — Publicist.
 POPOVICI N. ATH. — Licențiat în drept din Paris; fost secretar general Ministerului de finanțe: Senator.
 POLIF. Student în drept.
 PAPAZOGLU CLEANTHE (†) publicist.
 PANAIOTRESCU CREMINEANU GR. (†). — Licențiat în drept: Magistrat.
 PONI MATHILDA. — Publicistă.
 PENCULESCU TH. C. — Diplomat al școlii comerciale.
 TINC NICOLAE. — Publicist
 RĂDOIU IOAN. — Licențiat în drept; fost președinte al tribunalului comercial Ilfov.
 RADJ D. ROSETT.
 RADU A. — Profesor.
 RACOVITA D. D. (†) — Publicist.
 RALLY HEJACLIK.
 RAȘIANU DEM. Sr. (†) — Artist-dramatic și publicist.
 STĂNCESCU CECILIA.
 SCHELETI CONST. P. (†) Publicist.
 SPARTALI I. S. Publicist.
 SICH G. (†) — Membru al Academiei.
 SCORȚEANU PAVEL. — Publicist.
 SAFIE D. (†) — Publicist.
 SOREANU D. (†) — Student.
 SĂVESCU IULIU-CAROL. —
 SCROB CAROL. — Căpitan.
 SVOR PAUL. — Student.
 SLĂNICEANU A. — Profesor.
 STĂNCESCU DUMITRU. — Publicist.
 SIMEONESCU FL. — Student în medicină.
 SOLIOTIS CHR. I. — Licențiat în litere. Deputat.
 SIMEONESCU A. — Publicist.
 THEODORIAN CATON. — Publicist.
 TELEOR D. — Publicist.
 TRUTZESCU I. I. — Publicist.
 TOPLICESCU C. D. — Locotenent.
 URECHIA VASILE. — Fost Ministru Instr; Membru al Academiei etc.
 URECHIA NESTOR. — Profesor Universitar.
 VERMONT I. — Artist-Pictor.
 VLĂDESCU A. — Doctor în drept și medicină.
 VELESCU ȘTEFAN. — Profesor și Publicist.
 VENTURA GRIGORF. — Publicist.
 VELESCU MORON. — Publicist.
 VOINOV D. N. —
 ZAMFIRESCU DULIU. — Licențiat în drept, Secretar de legațiune: Publicist.
 ZAMFIRESCU ST. — Advocat, fost consilier al Curții apelative din Craiova, lic. în drept din Paris.
 Etc. Etc.

PROPRIETAR și FONDATOR, A. Macedonski.

COLABORATORII „LITERATORULUI“

șeđați dupe ordinea alfabetică cu incepere de la anul 1880.

- ANDRONESCU GR. — Licențiat în drept din Paris; fost magistrat.
 THANASIADÉ.—Licențiat în drept din Paris.
 ALEXANDRI VASILE (†). — Membru al Academiei; fost ministru.
 GARIADIS MARIA (†). — Profesora.
 BOTEANU G. — Colonel.
 BUCURTESCU V. — E. locotenent.
 BUZOIANI GEORGE. — Prof. și publicist.
 BERGAMENTER F. — Profesor.
 BARONZI C. — Publicist.
 BOGDAN. — Locotenent.
 CALBAȘA C. C. — Publicist.
 CALBAȘA ANTON C.
 CAPELLEANU PAUL. — Licențiat în drept.
 CHIRIAC ATHANASE (†). — Licențiat în drept.
 CLAVEL AUGUST R. — Publicist și profesor.
 CECROPIDE D. — Profesor.
 CANNIANO AL. — Colonel; publicist.
 CORAZZA CLOTILDA. — Publicistă italiană: Florența.
 COHEN MAURICIT. — Profesor și compunător-muzical.
 CRETESCU GR. — Licențiat în drept; publicist.
 CHARDONNE (LOUIS DE). — Profesor și publicist francez: Paris.
 CLEUZIOU (HENRI DU). — Collaborator la «Revue des Deux Mondes»; Paris.
 CANNINI (MARCO-ANTONIO) (†). — Publicist italian: Venezia.
 GARIADÉ ULYSE. — Publicist.
 GENSOR. — Profesor Universitar.
 ZERNICOV. — Publicist; Moscova.
 DIMITRIADÉ MIRCEA. — Redactor la *Telegraphul* și publicist.
 DURAND OSWALD. — Publicist: Port-au-Prince: insula Haiti.
 DUJVARA AL. — Doctor în științe politice din Paris și fost deputat.
 DEMETRESCU TRAIAN. — Publicist.
 DIMITRIADÉ C. (†) — Artist-dramatic și publicist.
 DUMBRĂVEANU TH. — Publicist.
 DULFU PETRE. — Profesor și publicist.
 DRĂGULĂNESCU C. (†) — Publicist.
 DEMETRESCU ANGHEL. — Prof. și publicist.
 DIMOPOL CHRIST. — Publicist: Athena.
 ELIATE OSCAR. (†) — Publicist.
 FALCOIANU ELENA. — Publicistă.
 FOSTER CHARLES. — Director al publicațiunii «*La Revue Littéraire et Artistique*» Paris.
 FLORESCU ION TH. — Publicist.
 FLORESCU BOVIFACIU. — (Licențiat în litere și profesor).
 GEORGESCU I. — Artist-sculptor.
 GOLFINEANU MITTY. — Publicist.
 GARBINI SMARANDA (*Smara*). — Publicistă.
 GRANDEA GR. H. — Fost profesor; fost Director al *Monit. Oficial*: Publicist.
 GHICA PANTAZI. (†) — Fost prefect, fost deputat: publicist.
 GROZEA STELIAN. —
 HERTZ. — (Cavalerul Edgard de).
 PETRUS JACQUET. — publicist francez.
 JANVIER L. J. — Doctor și laureat în medicină. Publicist francez: Paris.
 IONESCU (Elisabetha M. Z).
 IANCOVESCU ION N. — Căpitan și publicist.
 IONESCU-CHEIANU S. — Publicist.
 KIRILOV G. — Profesor la școala de poduri și șosele, lic. în matematică din Paris.
 LAHOVARI GR. N. — Fost prefect; fost deputat.
 LIVESCU IACOB, f. magistrat, f. prefect, f. consul-general al României la Odesa.
 LE MÉTAYER STEPHANE. — Publicist: Paris.
 LĂITESCU ADRIAN.
 LEBOEUF. ECATH. (D-na).
 LIVESCU ION. — Artist-dramatic în Teatrul Național.
 MICLE VERONICA (†) — Publicistă.
 MARIAN S. FL. — Membru al Academiei.
 MACDONSKI A.

LITERATORUL

- MACEDONSKI VLADIMIR. — Doctor in drept.
 MANOLESCU THEODOR (†) artist-dramatic.
 MOSCU SCARLAT — Doctor in drept.
 NEGRÎȘANU A. — Profesor și publicist.
 NIZZET FANCHROIS. — Doctor in litere, filosofie și științe. Publicist belgian: Bruxelles.
 ORĂSCU SCARLAT. — Publicist.
 OBEDEANU ALLEX. — Publicist.
 OPRÎȘANU D. — Doctor in drept.
 OPRANU PETRE (†) fost senator.
 PILAT MIRCEA
 PAVELESCU CINCINAT. — Publicist.
 PILAT MIRCEA.
 PETRESCU I. C. — Secretar general al M. S. Regelui.
 P. PALTINEANU. — Doctor in drept.
 PLEȘOIANI C. G. (†) publicist.
 PRUNCU N. (†) fost prefect; fost deputat.
 POLICHRONIADE I. N. — Publicist.
 POPOVICI N. ATH. — Licențiat in drept din Paris; fost secretar general Ministrului de finanțe: Senator.
 POIT. Student in drept.
 PAPAZOGLU CLEANTHE (†) publicist.
 PAPAIOTESCU CRMINEAN GR. (†). — Licențiat in drept: Magistrat.
 PONI MATHILDA. — Publicistă.
 PÂNCULESCU TH. C. — Diplomat al școlii comerciale.
 ȚINC NICCLAE. — Publicist
 RĂDOIU IOAN. — Licențiat in drept; fost președinte al tribunalului comercial Ilfov.
 RADU D. ROSETTI.
 RADU AL. — Profesor.
 RACOVITA D. D. (†) — Publicist.
 RALLI HENACLIE.
 RAȘIANU DEM. ST. (†) — Artist-dramatic și publicist.
 STĂNESCU CECILIA.
 SCHELETI CONST. P. (†) Publicist.
 SPARTALI I. S. Publicist.
 SION G. (†) — Membru al Academiei.
 SCORȚEANU PAVEL. — Publicist.
 SAFIR D. (†) — Publicist.
 SOREANU D. (†) — Student.
 SĂVESCU IULIU-CEȘAR. —
 SCROB CAROL. — Căpitan.
 STOENESCU TH. M. — Fost prim-redactor al «*Literatorului*»: Redactor astăzi al «*Revistei-Literare*».
 SVOR PAUL. — Student.
 SLĂNICEANU A. — Profesor.
 STĂNESCU DUMITRU. — Publicist.
 SIMEONESCU FL. — Student in medicină.
 SĂLIOTIS CHE. I. — Licențiat in litere. Deputat.
 SIMEONESCU A. — Publicist.
 THEODORIAN CATON. — Publicist.
 TELEOR D. — Publicist.
 TRUTZESCU I. I. † — Publicist.
 TOPLICESCU C. D. — Locotenent.
 URECHIA VASILE. — Fost Ministru Instr., Membru al Academiei etc.
 URECHIA NESTOR. — Profesor Universitar.
 VERMONT I. — Artist-Pictor.
 VLĂDESCU A. — Doctor in drept și medicină.
 VELESCU ȘTEFAN. — Profesor și Publicist.
 VENTURA GRIGORE. — Publicist.
 VELESCU MIRON. — Publicist.
 VOINOV D. N. —
 VOILLA R. — Publicist.
 ZĂMFIRESCU DUBIU. — Licențiat in drept
 Secretar de legatiune: Publicist.
 ZĂMFIRESCU ST. — Avocat, fost consilier al Curții apelative din Craiova, lic. in drept din Paris.
 Etc. Etc.